

Wees vloeiend, in balans

LEEF NOCH IN DE VERSTRIKKINGEN VAN UITERLIJKE DINGEN,
NOCH IN INNERLIJKE GEVOELEN VAN LEEGTE.
WEES SEREEN ZONDER STREVENDE ACTIVITEIT IN DE EENHEID DER DINGEN
EN ZULKE VERKEERDE OPVATTINGEN ZULLEN VANZELF VERDWIJNEN.

Maak geen scheiding tussen het uiterlijke en het innerlijke. Sosan zegt: 'Zeg niet "Ik ben geïnteresseerd in het uiterlijke"'. Er zijn twee soorten mensen en beiden zullen in ellende verkeren. C.G. Jung verdeelt de mensheid in twee typen: het ene noemt hij de extraverten, het andere noemt hij de introverten. Extraverte mensen zijn geïnteresseerd in het uiterlijke. Het zijn actieve mensen, werelds - op zoek naar rijkdom, aanzien, positie, macht. Zij worden politici, zij worden sociale hervormers, zij worden grote leiders, grote industriëlen. Ze zijn geïnteresseerd in dingen, de uiterlijke wereld; ze zijn niet geïnteresseerd in zichzelf.

Dan zijn er introverte mensen. Het zijn niet erg actieve mensen. Als ze iets moeten doen zullen ze dat doen, anders hebben ze geen neiging om iets te doen. Ze willen graag met gesloten ogen blijven zitten. Het worden dichters, mystici, mediteerders, contemplatieven. Ze zijn niet geïnteresseerd in de wereld, ze zijn alleen geïnteresseerd in zichzelf; ze doen hun ogen dicht en ze introverteren hun energieën. Maar Sosan zegt dat ze allebei verkeerd zijn omdat ze verdeeld zijn.

Iemand die extravert is, zal altijd van binnen voelen dat er iets ontbreekt. Hij kan een heel machtig man worden, maar diep van binnen zal hij voelen dat hij onmachtig is, machteloos. Uiterlijk kan hij veel rijkdom vergaren, innerlijk zal hij zich arm voelen. Hij kan een groot succes zijn in de wereld; diep van binnen, als je ernaar vraagt, weet hij dat hij een mislukking is geweest. Hij is onevenwichtig, hij heeft te veel aandacht besteed aan het uiterlijke. Hij heeft zich in een extreem bewogen, en wanneer er een extreem is, is er onbalans.

En de persoon die dichter is geweest, een contemplatief, een mysticus, die altijd in zichzelf is gebleven, zal altijd het gevoel hebben dat er iets ontbreekt, omdat hij niet rijk is in de buitenwereld. En de buitenwereld is ook mooi. Bloemen zijn er, en sterren, en de zon komt er op, en rivieren stromen en watervallen zingen. Hij is arm omdat hij het hele universum heeft ontkend; onnodig heeft hij in zijn eigen grot geleefd terwijl hij zich had kunnen verplaatsen en de vele mysteries, de miljoen mysteries rondom had kunnen kennen. Hij is een gesloten man gebleven, opgesloten in zichzelf, gevangen. Deze twee zijn de uitersten.

Vermijd extremen. Maak geen onderscheid tussen uiterlijk en innerlijk en word niet een van Jungs types, extravert of introvert.

Sosan zegt: wees vloeiend, in balans. Uiterlijk en innerlijk zijn net als het rechter- en linkerbeen. Waarom zou je er één kiezen? Als je er één kiest, stopt alle beweging. Ze zijn als twee ogen: als je er één kiest, kun je wel zien, maar je zicht is niet meer driedimensionaal, de diepte gaat verloren. Je hebt twee oren: je kunt er één gebruiken, je kunt verslaafd zijn aan het idee dat je een type links of rechts bent, maar dan verlies je. Dan is de halve wereld voor je gesloten. Binnen en buiten zijn gewoon twee ogen, twee oren, twee benen - waarom kiezen? Waarom niet beide keuze-loos gebruiken? En waarom opsplitsen? Omdat je één bent! Het linkerbeen en het rechterbeen lijken slechts twee. Je stroomt in beide - dezelfde energie, hetzelfde wezen. Je kijkt door beide ogen. Waarom niet innerlijk en uiterlijk gebruiken en ze in evenwicht brengen? Waarom naar het extreme bewegen?

Vergeet niet dat niet alleen mensen naar het extreme zijn gegaan, maar ook samenlevingen. Het Oosten is introvert gebleven, vandaar de armoede. Wie is daar verantwoordelijk voor? Miljoenen mensen sterven elke dag, en degenen die leven, leven ook niet, ze zijn half verhongerd. Wie is daarvoor verantwoordelijk? De introverten, de mystici, de dichters, die te veel over het innerlijke gesproken hebben en het uiterlijke veroordeeld hebben, die zeiden "buiten is niet voor ons," die zeiden "buiten is verkeerd," die zeiden "de uiterlijke wereld is iets om te veroordelen. Leef in het innerlijke." Zij hebben het innerlijke hoger gesteld dan het uiterlijke, en het evenwicht is verloren gegaan.

Het Oosten heeft introverte mensen geschapen, maar de uiterlijke schoonheid is verloren gegaan. Je ziet overal vuiligheid in het Oosten. Ik weet hoe moeilijk het is voor een westerling om in de vuiligheid van India te komen wonen. Het is vuil. Wie is verantwoordelijk? Waarom zoveel vuiligheid? Waarom zoveel ziekte? Waarom zoveel slechte gezondheid, honger? Omdat de buitenkant is verwaarloosd.

We waren erin geïnteresseerd om het innerlijke te zuiveren, dus: "Waarom je druk maken om de uiterlijke vuiligheid? Laat het er zijn. Het is materieel, niets om je zorgen over te maken. Wij zijn geïnteresseerd in de innerlijke zuiverheid. Waarom je druk maken om het lichaam? Waarom je druk maken om anderen?"

Het resultaat is dat het Oosten het ene soort onbalans heeft en het Westen het andere. Zij zijn extrovert. Zij hebben veel nooit eerder geschapen rijkdom, veel properheid buiten, betere kleren - keizers mogen jaloers zijn - beter voedsel, betere hygiënische omstandigheden, een mooie omgeving, alles, maar extrovert. En de innerlijke mens is arm, de innerlijke mens is leeg. Dus blijft het Oosten het Westen onderwijzen over de innerlijke mens. Oosterse goeroes leren het Westen hoe te mediteren, en Westerse goeroes leren het Oosten hoe betere ingenieurs te worden, hoe betere elektriciens te worden, hoe betere stadsplanners te worden, hoe meer rijkdom te creëren, hoe technologisch vooruit te gaan, hoe de levensstandaard te verhogen. Dus als je medicijnen moet leren moet je naar het Westen; als je meditatie moet leren moet je naar het Oosten.

Maar beide zijn extremen en beide zijn gevaarlijk. Uitersten zijn altijd gevaarlijk. En het gevaar is dat het wiel kan gaan draaien en dat het Oosten materialistisch wordt en het Westen spiritualistisch. Er is alle kans dat dit gaat gebeuren, want nu wordt het Oosten communistisch - dat is het uiterste van het materialisme - en het Westen wordt te veel spiritualistisch. Het gevaar bestaat dat het wiel kan gaan draaien. Omdat je de buitenwereld zat bent wil je naar binnen, je hebt een innerlijke reis nodig.

Je mag op de innerlijke reis gaan. Kijk naar de hippies. Zij zijn de toekomst van het Westen. Zij zijn tegen technologie - hetzelfde type, het introverte type dat het hele Oosten heeft verwoest, dat rampzalig is geweest voor het Oosten. Ze zijn tegen technologie, ze zijn tegen reinheid van buitenaf. Je kunt geen vuilere mensen vinden dan hippies; ze gaan niet in bad, ze kleden zich niet om. Ze zeggen dat dit uiterlijke dingen zijn - zij zijn op de innerlijke reis. Ze zijn geïnteresseerd in meditatie, maar niet in hygiëne. Nee.

Dezelfde dwaasheid, hetzelfde extreme, hetzelfde tegenovergestelde. Het is aantrekkelijk, want wanneer je in het ene uiterste hebt geleefd, zegt de mind: "Ga nu naar het andere uiterste, want dit is niet bevredigend geweest. Dit uiterste heeft gefaald, ga dus naar het tegenovergestelde." Maar denk eraan, het is gemakkelijk om van het ene uiterste naar het andere te gaan, maar uitersten vervullen nooit. Kijk naar het Oosten, het innerlijke uiterste is ook geen vervulling geweest, het is ook een mislukking geweest. Het is geen kwestie van uiterlijk en innerlijk, het is een kwestie van evenwicht. Evenwicht slaagt, onevenwicht faalt.

En uiterlijk en innerlijk zijn geen twee. Waar eindigt uiterlijk en begint innerlijk? Kun je een grens trekken? Kun je zeggen: "Hier eindigt het uiterlijke en begint het innerlijke?" Waar? Ze zijn niet verdeeld. Die scheidingen zijn van de mind. Innerlijk en uiterlijk zijn één: het uiterlijk is slechts het innerlijk wat zich uitstrekt, het innerlijk is slechts het uiterlijk wat doordringt. Ze zijn één - twee handen, twee benen, twee ogen van één wezen.

Is het uiterlijke uit God? Dat kan niet, want niets kan buiten God zijn, niets kan buiten Hem zijn. Het geheel moet het uiterlijke omvatten en het geheel moet het innerlijke omvatten. Voor het geheel bestaat er niets als uiterlijk en niets als innerlijk.

Dit is wat Sosan zegt. Hij zegt:

LEEF NOCH IN DE VERSTRIKKINGEN VAN UITERLIJKE DINGEN,
NOCH IN INNERLIJKE GEVOELEN VAN LEEGTE.

WEES SEREEN ZONDER STREVENDE ACTIVITEIT IN DE EENHEID DER DINGEN
EN ZULKE VERKEERDE OPVATTINGEN ZULLEN VANZELF VERDWIJNEN.

Mensen komen naar me toe - en de mind is zo sluw - en ze zeggen: "We willen graag sannyas nemen, maar we willen innerlijke sannyas, geen uiterlijke. We willen geen andere kleren." En zij zeggen: "Waarom uiterlijk? Laat het gewoon innerlijk zijn!" Ze weten niet wat ze zeggen. Waar begint het innerlijke?

Wanneer je voedsel eet zeg je nooit: "Laat het innerlijk zijn." Wanneer je dorst hebt en je drinkt water, zeg je nooit: "Laat het innerlijk zijn." Dorst is innerlijk, dus waarom zou je uiterlijk water nemen? Maar waar eindigt het water en waar begint de dorst? Want als je water neemt verdwijnt de dorst, dus dat betekent dat er een ontmoeting is - ergens ontmoet het uiterlijke water de innerlijke dorst. Hoe kan het anders verdwijnen?

Je hebt honger en je neemt voedsel. Voedsel is uiterlijk, honger is innerlijk; waarom zou je voor innerlijke honger uiterlijk voedsel nemen? Waarom dom zijn? Neem iets innerlijks. Maar er is geen innerlijk voedsel. Honger is innerlijk, voedsel is uiterlijk, maar ergens gaat het voedsel naar binnen, het verandert van territorium. Het wordt je bloed, het wordt je botten. Het wordt het spul waar je mind van gemaakt is, het wordt je denken.

Eten wordt je gedachte. En als eten je gedachte wordt, onthoud dan dat eten ook je niet-gedachte wordt. Eten wordt je mind, eten wordt je meditatie. Kun je zonder mind mediteren? Hoe word je zonder mind no-mind? Hoe kun je zonder denken het denken laten vallen? Mind is zeer subtiel voedsel, no-mind is het subtielste voedsel - maar er is geen scheiding.

Dus wanneer je sannyas wilt nemen, overstijgt zelfs de kleur het gebied. Het begint aan de buitenkant en dringt steeds dieper door. Het kleurt je wezen; zelfs de kleding raakt je ziel. Dat moet ook wel, want uiterlijk en innerlijk zijn geen twee, maar één. Een eenvoudig gebaar - het kijkt naar buiten, gaat naar het wezen, het komt daar vandaan. Denk eraan, speel geen spelletjes en verdeel het bestaan niet. Het is onverdeeld.

Wanneer je van iemand houdt, wil je het lichaam omhelzen. Je zult niet zeggen: "Ik hou van je, maar ik hou van je in het innerlijke." Er was hier een dik meisje, heel erg dik. Ze vertelde me: "Ik heb maar één vriendje en hij zegt ook: "Ik hou alleen van je mind, niet van je lichaam.

Ze voelde zich erg gekwetst, want als je tegen iemand zegt "ik hou alleen van je ziel, niet van je lichaam," wat betekent dat dan? Als je iemand helemaal liefhebt, kun je geen verdeeldheid zaaien. Dit is een listige truc. Die jongen houdt niet echt van het meisje, hij speelt een spelletje. Hij wil zeggen "ik hou niet van," maar dat kan hij niet zeggen.

Als je geen sannyas wilt nemen, neem het dan niet! Maar speel geen spelletjes, wees niet sluw, probeer niet slim te zijn. Zeg niet: "Dit is uiterlijk en ik wil iets innerlijks."

In het bestaan ontmoet het uiterlijke het innerlijke, het innerlijke het uiterlijke; het zijn twee vleugels van één wezen. En geen vogel kan vliegen met één vleugel, en geen wezen kan groeien met één vleugel - je hebt beide nodig. Deze wereld heeft God evenzeer nodig als God deze wereld. Deze wereld kan niet bestaan zonder God; God kan ook niet bestaan zonder deze wereld.

Ik hou van een rabbijn, zijn naam is Baal Shem, een Joodse mysticus, een van de weinige verlichte Joden. Hij zei bij elk gebed altijd: "Denk eraan, zoveel als ik u nodig heb, heeft u mij ook nodig. Zonder Baal Shem, waar bent u dan?" Hij zei altijd tegen God: "Ik heb u nodig, u hebt mij ook nodig. Zonder Baal Shem, waar bent u dan? Wie zal er bidden?"

Onthoud dat. Hij weet iets, hij heeft gelijk. Het innerlijke heeft het uiterlijke nodig, want het uiterlijke is niets anders dan een verlengstuk van het innerlijke. Het uiterlijke heeft het innerlijke nodig, omdat het innerlijke niets anders is dan het centrum van de periferie. Kan er een centrum zijn zonder een periferie? Kan er een periferie zijn zonder centrum? Dat is onmogelijk. Hoe kun je een centrum hebben zonder een omtrek? Als je een centrum hebt, als je het een centrum noemt, komt er op dat moment een omtrek. Hoe kun je een omtrek hebben als er geen centrum is? Het is misschien niet zichtbaar, maar het is er wel, anders kan de omtrek er niet zijn. Dan, als je goed en diep kijkt, is de omtrek niets anders dan een verlengstuk van het centrum, en het centrum is niets anders dan de omtrek in zaadvorm - gecondenseerd, geconcentreerd, in essentie.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #2